



עפ"ת 11849/11/15 - חנאן אבו רעד, נגד מדינת ישראל - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 11849-11-15 חנאן אבו רעד נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 13110488312

לפני כבוד השופטת אספרנצה אלון

המעוררת חנאן אבו רעד,

ע"י ב"כ עו"ד סלים אבו חרפה

נגד

המשיבה

מדינת ישראל - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

פסק דין

בפניי ערעור על פסק דינו של ביהמ"ש השלום לתעבורה בעכו (כבוד השופט אבישי קאופמן) שניתן ביום 7.10.15 בתיק 716-12-14 בהיעדר התייצבות המערערת; בקשת המערערת לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר נדחתה ביום 8.10.15 (להלן: "ההחלטה" ו/או "בימ"ש קמא", בהתאמה).

1. העובדות

כנגד המערערת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה ולפיו ביום 19.8.14, בשעה 11:33, נהגה המערערת ברכבה והשתמשה בטלפון שלא באמצעות דיבורית.

התיק נקבע לדיון ביום 7.10.15 שעה 8:30.

ביום הדיון, בשעה 13:25, הגיש ב"כ המערערת בקשה לדחיית מועד הדיון. בנימוקי הבקשה נטען כי בא כוחה קיבל את הייצוג באותו יום, מדובר בתיק הקבוע להקראה ראשונה וכי:

"3. לאור כך ועל פי מדיניות בימ"ש נכבד זה דחיה זו נדרשת לצורך צילום ולימוד חומר הראיות בתיק וכדי למנוע את התייצבות הח"מ בפני כבוד השופט לצורך דחיית הדיון.

4. כמו כן, דחייה זו נדרשת לצורך יעול זמן שיפוטי יקר".

לבקשה צורפו בנספחים יפוי כח וטופס ייעודי לדחיית מועד הדיון. הבקשה הוגשה באמצעות כרטיס חכם במערכת בתי המשפט.

מזכירות בימ"ש לתעבורה הוציאה הודעה בשעה 13:28 (כ-3 דקות לאחר קליטת הבקשה), כי הבקשה לשינוי מועד דיון מוחזרת ללא טיפול מאחר ולא הוגשה על הטופס הייעודי. היינו, הבקשה לא נותבה לשופט לכב' בימ"ש קמא והוא לא



היה מודע לה.

בשעה 14:59 או בסמוך לכך התקיים דיון בהעדר המערערת. בהכרעת הדין קבע בימ"ש קמא כי הנאשמת זומנה כדין, לא התייצבה לתחילת משפטה ולא התייצב סנגור מטעמה, כך שבהתאם לסעיף 240(א)(2) לסדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, רואים בה כמודה בכל העובדות הנטענות בכתב האישום והרשיע אותה. בגזר דינו הטיל בימ"ש קמא על המערערת תשלום קנס בסך של 1,200 ₪.

למחרת, ביום 8.10.15 בשעה 10:09, הגיש ב"כ המערערת "בקשה בהולה לביטול פסק דין שניתן בהעדר". בנימוקיו טען בא כוחה כי מדובר בטעות המזכירות, שכן הטופס הייעודי לבקשת דחייה, צורף לבקשה כנספח, למערערת זכות לממש את זכות הטיעון ולנצל את יומה בפני ביהמ"ש ולפיכך, ביקש כי יבוטל גזר הדין שניתן בהעדר וייקבע התיק להקראה.

ביהמ"ש קמא דחה ביום 8.10.15 את הבקשה וקבע כדלקמן:

"הבקשה כפי שהיא נדחית.

הגשת בקשה לדחיית דיון אין די בה כדי לפטור את הנאשם וסנגורו מהתייצבות ומקל וחומר כאשר הבקשה מוגשת ברגע האחרון ממש ביום הדיון.

הבקשה לא טופלה בידי המזכירות עקב ליקוי בהגשתה והסנגור לא טרח לבדוק האם ניתנה החלטה או אף האם הובאה בפניו בקשה כדין והחליט על דעת עצמו שלא להתייצב.

בנסיבות אלה, בכדי שמוצדק יהיה לבטל את פסק הדין חובה על הנאשם להראות כי שפיטתו בהיעדר התייצבות גרמה לו לעיוות דין, ולשם כך חובה עליו לפרט בתצהיר את טענותיו כנגד העבירה המיוחסת לו.

לא אוכל להיעתר לבקשה כפי שהוגשה, בלא תצהיר ובלא פירוט טענות. לפנים משורת הדין רשאי הנאשם לתקן בקשתו בתוך 21 יום ולפרט טענותיו בתצהיר כנדרש.

לחילופין יפנה הסנגור למאשימה בניסיון להסדר כולל אשר יחסוך מהנאשם סיכון של פסיקת הוצאות"

ביום 21.10.15 הגיש ב"כ המערערת "הודעה משלימה לביהמ"ש" ובה הדגיש שוב כי הבקשה הוגשה יחד עם הטופס הייעודי. כן טען כי הודעת המזכירות בדבר החזרת הבקשה לשינוי מועד דיון נתקבלה במשרדו רק ביום 11.10.15, וחזר על טענתו כי נבצר מהמערערת לממש את זכות הטיעון והיא זכאית לקבל את יומה בפני בימ"ש.

בהחלטתו מיום 21.10.15 דחה בימ"ש קמא את הבקשה וקבע כי **"אין שינוי בהחלטה הקודמת"**.

נוכח האמור, הוגש הערעור שבפניו.



2. טענות הצדדים בערעור

המערער טוענת כי פסק הדין ניתן בהעדר רק בשל תקלה טכנית של המזכירות, שסברה בטעות כי לא צורף הטופס הייעודי - על פי נוהל הנשיאה דאז, כב' השופטת בייניש. טעות זו של המזכירות עולה, על פניה, שכן יפוי הכח והטופס הייעודי צורפו כנספח לבקשה. על מזכירות ביהמ"ש לתעבורה היה להביא את הבקשה לדחיית הדיון בפני בימ"ש קמא, שהוגשה בהתאם לנהלים ולטופס הנדרש.

משהוגשה בקשת הדחייה כדין לבימ"ש קמא, עוד בטרם ניתנה הכרעת הדין וגזר הדין, קמה למערער הזכות לקבל את יומה ויש להורות על ביטול הכרעת הדין וגזר הדין, שניתן בהעדרה.

עוד הוסיף וטען עו"ד אבו חרפה כי הוא מופיע באופן תדיר בפני בימ"ש קמא ואף בבוקר יום הדיון הופיע בפני אותו מותב וקיים בפניו דיונים בתיקים אחרים. לטענתו, לא ביקש באולם בימ"ש קמא את דחיית הדיון, שכן על פי נוהלי בימ"ש קמא, יש לבקש דחיית דיון **אך רק** בכתב ובמזכירות ביהמ"ש, ופעל לפי נוהל זה. בא כוחה טען כי הוא יצא מנקודת הנחה כי בקשתו תתקבל מאחר ומדובר בבקשת דחייה ראשונה, שביהמ"ש קמא נוהג כבשגרה לקבלה ולא נבעה חלילה מזלזול בכבוד ביהמ"ש ו/או בזמנו היקר של ביהמ"ש.

המשיבה התנגדה וטענה כי הבקשה לדחיית מועד הדיון שהוגשה לבימ"ש קמא הוגשה בצהרי יום הדיון, בשעה 13:25, במזכירות בית המשפט, כאשר הדיון היה קבוע לשעות הבוקר (08:30) ומכאן שהבקשה הוגשה באיחור ניכר. תוך 3 דקות הוציאה המזכירות הודעה כי הבקשה מוחזרת ללא טיפול וכיום ידוע שההודעה נשלחה בטעות, שכן לבקשה כן צורף הטופס הייעודי, בניגוד להודעה. אולם, ראוי היה שתוגש בקשת דחייה יום לפני הדיון או לכל הפחות, מצופה כי מי שמגיש בקשת דחייה באיחור ניכר וביום הדיון, יבדוק מה עלה בגורלה. זמנו של בית המשפט יקר, בעיקר בית משפט לתעבורה שמגיעים בפניו ביום רגיל כ-80 תיקים מדי יום. הנטל מוטל על ב"כ המערער לעקוב אחר בקשתו ולוודא שלא נפלה תקלה. בוודאי שאין ב"כ המערער יכול לצאת מנקודת הנחה כי בקשתו תתקבל. היה על ב"כ המערער להתייצב יחד עם המערער, אשר אף היא עצמה לא התייצבה וגם לדיון בערעור כאן לא התייצבה.

זאת ועוד, בימ"ש קמא אמנם דחה הבקשה לביטול פסק דין אך אפשר למערער לתקן בקשתה ולפרט טענותיה, בדבר עיוות דין, בתצהיר, אולם, חרף זאת לא פעלה כך המערער. משכך, אין למערער להלין אלא על עצמה.

משכך, חרף הטעות בהודעה של מזכירות בית המשפט סבורה המשיבה כי דין הערעור להידחות.

3. דיון והכרעה

לאחר ששקלתי טענות הצדדים ונסיבות המקרה, הגעתי למסקנה כי יש להורות על ביטול הכרעת הדין וגזר הדין ולהשיב את התיק לדיון בפני ביהמ"ש קמא.

ראשית אבהיר ואדגיש - ביהמ"ש קמא, ובצדק, קבע כי הגשת הבקשה אינה פוטרת את המערער או את סנגורה מהתייצבות לדיון וקל וחומר, כאשר הבקשה מוגשת ברגע האחרון ממש ביום הדיון. עוד קבע בימ"ש קמא כי הסנגור לא



טרח לבדוק האם ניתנה החלטה או אף אם הובאה הבקשה בפניו כדין, והחליט על דעת עצמו שלא להתייבב. דעתי כדעת בימ"ש קמא.

עורך דין הנוטל על עצמו ייצוג ביום הדין, נוטל חירות שלא להתייבב לדין ו/או להגיש בקשה בכתב לדחיית הדין ואינו מוודא כי הבקשה תועבר לעיונו של בימ"ש - חוטא לתפקידו. חובתו אינה מסתיימת ב"שגר ושכח"; מצופה מעורך הדין כי יעמוד על המשמר ויוודא כי בקשתו הועברה לעיונו של ביהמ"ש. בל נשכח כי עורך דין הינו "קצין בימ"ש" ועליו לסייע ליעילות הדין ולמניעת בזבז זמן שיפוטי יקר. חזקה על עורך דין המופיע בבימ"ש לענייני תעבורה כי ער הוא לעומס הרב המופקד על שופטי ביהמ"ש לתעבורה ועל ריבוי הדיונים. החשיבות בדבר יעילות הדין ומניעת בזבז זמן שיפוטי יקר היא הכרח וצורך לטובת כלל המתדיינים ואף ציבור עורכי הדין. די בעובדה שהדין בעניינה של המערערת נקבע לשעה 08:30 והתקיים רק לאחר שהסתיימו כל הדיונים שהתייבבו בהם בעלי הדין, בשעה 14:59 באותו יום, ללמד על עומס הדיונים המופקד על בימ"ש לתעבורה.

אולם, בענייננו, הבקשה לדחיית הדין הוגשה כדין. צורף לה הטופס הייעודי ועל המזכירות היה להעביר את הבקשה לעיונו של ביהמ"ש. יכול ובימ"ש קמא היה מקבל את הבקשה - נוכח נימוקיה - דחייה ראשונה לצורך צילום ולימוד חומר הראיות - ויכול ובימ"ש קמא היה דוחה אותה, הכל לפי שיקול דעתו ואז, לא היה מקום לכל התערבות בפסק דינו של בימ"ש קמא. אך בימ"ש קמא קבע כי נפל ליקוי בהגשת הבקשה ולא כך הוא. הבקשה לדחיית הדין הייתה צריכה לעמוד לנגד עיני ביהמ"ש קמא שכן הוגשה בשעה 13:25 ואילו פסק הדין בהעדר ניתן בשעה 14:59.

כידוע, ביטול פסק דין שניתן בהיעדר נאשם יעשה מקום שהוכח אחד משני נימוקים חלופיים - קיומו של טעם ראוי ומוצדק להיעדרות או קיומו של עיוות דין במקרה של דחיית הבקשה. בימ"ש קמא נתן הזדמנות למערערת לפרט בתצהיר את עיוות הדין שנגרם לה והיא בחרה שלא לעשות כן. יחד עם זאת, לא יהיה זה נכון לצאת מנקודת הנחה כי בוודאות בימ"ש קמא לא היה נעתר לבקשת הדחייה, לו זו הייתה מובאת בפניו, בטרם ניתן פסק דינו. בנסיבות העניין, ניתן לקבל את הטענה, אם כי בדוחק, כי היה טעם מוצדק להיעדרות המערערת או סנגורה. מטעם זה בלבד אני מורה על ביטול פסק הדין שניתן בהעדר והחזרת התיק לביהמ"ש קמא.

הערעור מתקבל והתיק יוחזר לבימ"ש קמא.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשע"ו, 06 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.